

**UNIVERSITATEA „PETRU MAIOR” DIN TÂRGU-MUREȘ
FACULTATEA DE ȘTIINȚE ȘI LITERE
DEPARTAMENTUL PENTRU PREGĂTIREA PERSONALULUI DIDACTIC**

**GHID METODOLOGIC DE ELABORARE A
LUCRĂRII METODICO-ȘTIINȚIFICE PENTRU OBTINEREA
GRADULUI DIDACTIC I**

2014

I. ASPECTE GENERALE

În *Metodologia formării continue a personalului didactic din învățământul preuniversitar* (Anexa la OM Nr. 5720 / 20.10.2009), la art. 67 alin (1) se precizează faptul că: „elaborarea lucrării metodico-științifice este o probă menită să pună în evidență capacitatea candidatului de a evalua și a valorifica experiența didactică acumulată la catedră, de a investiga, folosind adecvat metodologia cercetării pedagogice, fenomenele educaționale și de a identifica astfel factorii, sensurile și modalitățile de ameliorare/ inovare/ dezvoltare a procesului educațional. Elaborarea lucrării trebuie să releve preocuparea candidatului de a-și actualiza sistematic cunoștințele de specialitate și psihopedagogice, de a analiza și a evalua critic diferitele abordări privind didactica specialității”.

Art. 67, alin 2 din *Metodologia formării continue a personalului didactic din învățământul preuniversitar* (Anexa la OM 5720 /20.10.2009) precizează, de asemenea, că „lucrarea metodico-științifică se elaborează în perioada cuprinsă între data de 15 februarie a anului școlar în care se susține colocviul de admitere și data de 31 august a anului școlar următor”.

În cadrul Ghidului metodologic de elaborare a lucrării metodico-științifice privind obținerea gradului didactic I sunt prezentate, sintetic, condițiile de elaborare și redactare a unei lucrări metodico-științifice pentru obținerea gradului didactic I, condiții preluate din „Ghidul teoretic și aplicativ pentru realizarea lucrării de licență / disertație” (F. R. Mogonea, F. Mogonea, Popescu, Ștefan, 2012) și adaptate la specificul acestui tip de lucrare. Am considerat, astfel, că lucrarea metodico-științifică pentru obținerea gradului didactic I reprezintă o probă concludentă a nivelului și a calității pregătirii profesionale, ea trebuind să reliefeze o corelație strânsă între cunoștințele fundamentale, de specialitate și capacitățile practic-metodologice pe care profesorul le-a acumulat pe parcursul carierei didactice.

Ghidul metodologic de elaborare a lucrării metodico-științifice privind obținerea gradului didactic I își propune să se constituie într-un suport, un material de sprijin care să faciliteze redactarea corectă, riguroasă, bine articulată a lucrării pentru obținerea gradului didactic I, dar și eficientizarea activităților de coordonare a acestor lucrări.

În acest sens, ne propunem să prezentăm următoarele: aspectele generale privind lucrarea (importanță, dimensiune, condiții/exigențe generale ale lucrării); structura unei lucrări metodico-științifice; etapele elaborării lucrării pentru obținerea gradului didactic I; aspecte legate de documentare: identificarea, selectarea, evaluarea, valorificarea surselor de documentare; normele de redactare; reguli de prezentare a lucrării metodico-științifice; grile de evaluare;

Lucrarea metodico-științifică pentru obținerea gradului didactic I trebuie să își asume menirea de a reliefa contribuțiile candidatului la perfecționarea activității

instructive-educative, cercetările sale privind procesul didactic, care să reprezinte o modalitate eficientă de aplicare creatoare a unor idei și principii pedagogice la condițiile concrete în care se desfășoară acțiunea educațională, extinderea unor modele de bune practice în procesul formării personalității elevilor.

În elaborarea lucrării metodico-științifice, responsabilitatea majoră revine candidatului, acesta având, însă, obligația de a „colabora cu profesorul – conducător pe toată durata elaborării lucrării, potrivit unui program stabilit de comun acord” (Anexa la OM Nr. 5720 / 20.10.2009, art. 67, alin 6). De asemenea, responsabilitatea pentru conținutul și calitatea lucrării metodico-științifice, precum și pentru respectarea normelor juridice și deontologice privind creația științifică și drepturile de autor, revine candidatului și conducătorului științific.

II. ALEGEREA TEMEI

Alegerea temei reprezintă o etapă importantă a demersului de elaborare a unei lucrări de gradul I. Există câteva criterii, principii și exigențe care trebuie respectate în alegerea temei, dar și în privința modalităților de formulare corectă a acesteia.

1.1. Exigențe respectate în alegerea temei

Alegerea temei constituie primul moment în activitatea de elaborare a unei lucrări pentru obținerea gradului didactic I, având un rol hotărâtor în finalizarea lucrării. Din această perspectivă, alegerea greșită a temei atrage după sine o sumă de dificultăți și erori în redactarea ulterioară a lucrării. În acest context, candidatul ar trebui să respecte mai multe norme și exigențe în alegerea unei teme de cercetare:

- Pertinența – trebuie să fie aleasă o temă semnificativă pentru specializarea absolvită, temă care să contribuie la dezvoltarea cunoașterii practice în domeniul respectiv;
- Focalizarea - presupune concentrarea demersurilor asupra unui aspect precis delimitat, în conformitate cu anumite obiective și ipoteze riguros stabilite;
- Realismul - tema selectată trebuie să poată fi valorificată în mod obiectiv, ținându-se cont de resursele disponibile (accesul la bibliografie, la unele metode de studiu și la populația țintă, necesarul de timp etc.);
- Detașarea – presupune eliberarea de servituțurile bibliografiei, care trebuie valorificată în mod eficient, fără exces de citate; citatele trebuie să fie analizate și interpretate, precizându-se unele opinii și comentarii proprii;
- Autodezvoltarea - tema aleasă trebuie să contribuie la dezvoltarea cunoștințelor și abilităților de cercetare ale candidatului, să fie incitantă și să ofere oportunități de a asimila metode și practici noi.

1.2. Modalități de formulare corectă a temei

Alegerea temei reprezintă o etapă importantă în demersul de elaborare a lucrării metodico-științifice. Există mai multe criterii și exigențe care trebuie urmărite în alegerea temei:

a. Aspecte generale cu privire la motivația alegerii temei

- Actualitatea temei;
- Nevoile imediate ale sistemului educațional în această temă;
- Gradul fundamentării teoretice și practice, al aplicabilității și semnificațiilor metodice;
- Elemente novatoare în plan metodic și didactic;
- Dificultăți teoretice și practice pe care tema încearcă să le soluționeze;
- Anticiparea unor soluții aplicative care să amelioreze problematica educativă;
- Suportul teoretic suficient pentru dezvoltarea temei;

- Măsura în care tema poate constitui un element de interes pentru alte cadre didactice, și foruri de decizie din sistemul educațional;
- Valoarea aplicativă directă a temei;
- Eventualele probleme false care se pot contura în rezolvarea temei;
- Gradul în care titlul este suficient de limitat/elaborat în raport cu complexitatea temei.

b. Aspecte individuale cu privire la motivarea alegerii temei:

- Existența unor preocupări proprii anterioare.
- Necesitatea dezvoltării temei.
- Măsura în care practica didactică proprie determină alegerea temei.
- Modul în care alegerea temei e în consens cu necesitățile reformei curriculare.
- Posibilitatea unor ameliorări metodice determinate de dezvoltarea temei.
- Definirea aspectelor particulare ce vor fi circumscrise în cadrul dezvoltării temei.
- Încă din titlu, lucrarea trebuie să reliefeze dimensiunea metodică și didactică, nu doar cea științifică.

c. Aspecte care trebuie evitate

- Alegerea unei teme cu conținut exclusiv științific;
- Alegerea unei teme necorelate cu programele școlare, fără corespondent în activitatea didactică;
- Asumarea unor aspecte/ teme excesiv de complexe sau prea vaste, dificil de valorificat în mod eficient;
- Repetarea/ reiterarea unor cercetări finalizate sau cu obiective și finalități clarificate;
- Abordarea unor teme facile, neimportante, lipsite de anvergură și semnificație didactică, fără posibilitatea unei problematizări eficiente;
- Lipsa de concordanță între temă, titlul cercetării, titlul capitolelor și conținutul lor; absența unei convergențe care trebuie să se stabilească între tema/ titlul cercetării și finalitatea propusă, ipoteza cercetării, conținutul/ esența investigațiilor și rezultatele obținute.

III. DOCUMENTAREA ȘTIINȚIFICĂ

3.1. Sursele de documentare

În vederea elaborării lucrărilor de gradul I, există trei tipuri de surse de documentare semnificative:

- **Documentarea bibliografică;**
- **Documentarea online;**
- **Valorificarea documentelor curriculare oficiale.**

3.1.1. Documentarea bibliografică

Presupune consultarea unor lucrări de specialitate relevante pentru tema propusă, în care această problematică e abordată în mod direct sau indirect. Documentarea are rolul de a clarifica și defini conceptele operaționale fundamentale, de a clarifica aspectele teoretice esențiale ale temei, de a facilita cunoașterea cercetărilor anterioare, pentru a evita repetarea acestora, dar și pentru a asigura configurarea unei bibliografii tematice adecvate, pe diferite categorii de surse documentare. În același timp, documentarea bibliografică contribuie la găsirea unor soluții optime pentru unele aspecte nerezolvate din cadrul temei, dar și la alcătuirea unui plan prealabil de ameliorare a cercetării.

Informațiile, datele colectate prin intermediul documentării, ordonate, structurate vor fi, într-o a doua etapă, adnotate, analizate critic, și interpretate într-o manieră proprie.

Există câteva exigențe care trebuie să fie respectate prin intermediul documentării bibliografice: selecția autorilor din categoria specialiștilor în domeniul sau problematica abordată; selecția unor lucrări reprezentative, ilustrative pentru tema abordată; actualitatea, relevanța și originalitatea surselor.

3.1.2. Documentarea online

Exigențele documentării online, prin intermediul internetului, sunt mai mari decât în cazul surselor bibliografice, datorită numărului foarte mare al resurselor documentare și al materialelor care pot fi accesate, dar și datorită calității diferite a acestora. Selectarea unor surse credibile, creditabile și de autentică importanță și valoare pentru lucrare este, de aceea, imperios necesară. Astfel, vor fi preluate, valorificate și interpretate doar acele surse care sunt corecte din punct de vedere științific, care au o fundamentare teoretică solidă și aparțin unor autori de prestigiu recunoscut în domeniu. Foarte importantă este, de asemenea, actualitatea, probitatea și validitatea surselor. În conformitate cu normele de etică a cercetării, autorul lucrării are obligația de a valorifica și de a cita corect sursele.

3.1.3. Valorificarea documentelor curriculare oficiale

Acest tip de documentare are în vedere consultarea următoarelor documente curriculare oficiale:

- **Curriculumul Național pentru învățământul obligatoriu. Cadru de referință** (document care asigură coerența componentelor sistemului curricular, în termeni de procese și de produse);
- **Planurile-cadru de învățământ pentru clasele I-XII/XIII**, prin care sunt delimitate și circumscrise ariile curriculare, obiectele de studiu și resursele de timp necesare abordării acestora, pentru învățământul primar, gimnazial și liceal, precum și pentru celelalte forme de învățământ - profesional, tehnic etc.
- **Programele școlare**, care stabilesc obiectivele-cadru și de referință (până la clasa a IX-a inclusiv) și competențele generale și cele specifice (începând cu clasa a X-a până la clasa a XII/ XIII), oferă modele și exemple de activități de învățare, de conținuturi ale învățării, incluzând, în același timp standardele curriculare de performanță pentru fiecare disciplină existentă în planurile-cadru de învățământ.
- **Ghidurile, îndrumătoarele, normele metodologice și materialele suport**, care descriu condițiile, posibilitățile și modalitățile de aplicare și monitorizare a procesului curricular și exigențele ce se impun.
- **Manualele alternative pentru diferitele discipline de studiu**, care propun o ofertă mai diversificată sub raport informațional, concentrată, însă, în jurul acelorași competențe specifice /obiective specifice /standarde curriculare de performanță prezentate în programele școlare.

3.2. Criterii de selecție în identificarea surselor de documentare.

Cerințele unei activități de documentare corecte și eficiente din punct de vedere calitativ sunt, în principal, următoarele presupun ca aceasta să fie selectivă, să se bazeze pe lucrări de referință, relevante și valoroase (enciclopedii, tratate, teze de doctorat, monografii, cărți, studii, articole etc. în format print sau în format electronic. De asemenea, vor fi valorificate atât lucrări cu caracter teoretic, cu o fundamentare științifică - psihologică, pedagogică și metodică a proceselor educaționale, cât și lucrări cu caracter aplicat sau experimental.

În același timp, documentarea trebuie să se fundamenteze mai ales pe consultarea surselor originale, primare, autentice, ea fiind realizate într-o manieră activă, încurajându-se o cercetare participativă, activă și interactivă. Pe de altă parte, documentarea trebuie să fie capabilă să încurajeze o cercetare reflexivă, atitudinea reflexivă, interogativă, presupunând un interes sporit al cercetătorului față de problematica abordată, dialog intern, autochestionare, exersarea gândirii proprii, reflexive, cu scopul încurajării unei atitudini critice și a spiritului de discernământ. În același timp, cercetătorul trebuie să adopte o atitudine echidistantă și obiectivă, să nu se implice afectiv, să nu apeleze la raționamente și judecăți preconcepute, să își dezvolte o atitudine de respect pentru

fundamentarea științifică, teoretică și metodologică a cercetării, din perspectiva celor mai noi instrumente și modalități metodologice.

În cadrul acestei etape a cercetării, rezultatele documentării trebuie să fie valorificate în direcții și arii distincte și multiple: reformularea temei, clarificarea unor aspecte și conținuturi, elaborarea de noi idei și sugestii, argumentare de idei și experiențe, corectări, completări, conturare de noi deschideri și dezvoltări etc. În același timp, activitatea de documentare nu poate fi discontinuă, ea trebuie să reprezinte un demers asumat cu consecvență, realizat pe tot parcursul proiectării, organizării, desfășurării, finalizării și valorificării cercetării, în așa fel încât cercetătorul să fie conectat la noile achiziții din domeniu, la noile conținuturi și precizări ale documentelor curriculare, cu scopul de a inventaria aspectele rezolvate și cele care nu au fost soluționate în mod adecvat.

3.3. Evaluarea surselor de documentare

Această etapă importantă constă în realizarea unei circumscrieri globale, sintetice a bibliografiei identificate, cu scopul ierarhizării resurselor acesteia, în funcție de relevanța și valoarea lucrărilor, a informațiilor respective pentru tema aleasă. Inventarierea și evaluarea resurselor bibliografice trebuie realizată într-un timp relativ scurt, cercetătorul având astfel posibilitatea de a-și forma o imagine cuprinzătoare asupra tuturor materialelor documentare pe care le are la dispoziție, de a ști ce poate folosi din acestea, de ce alte materiale ar mai avea nevoie pentru a „acoperi” și alte aspecte ale problematicii abordate.

3.4. Valorificarea surselor de documentare

Latura teoretică, dar și partea practic-experimentală a lucrării de licență presupun o documentare minuțioasă. Principiile deontologiei cercetării presupun o citare corectă a tuturor surselor valorificate, chiar dacă ideile sunt prelucrate, sau formulate într-o manieră proprie de către autorul lucrării metodico-științifică.

O documentare corectă și eficientă se va putea reflecta atât în partea teoretică a lucrării, dar și în cea practică, experimentală, cu caracter aplicativ. Astfel, definirea clară a conceptelor, abordarea aspectelor esențiale, relevante pentru tema tratată (pentru partea teoretică), dar și proiectarea corespunzătoare a demersului experimental, fără a relua sau repeta alte cercetări anterior realizate pot fi considerate criterii ale eficienței documentării.

3.5. Problema plagiatului

Cuvântul „plagiat” vine din latinescul „*plagium*”, care se traduce prin „*a vinde altora sclavi furati sau care nu aparțin vânzătorului*”. Termenul și-a păstrat până acum sensul original, pentru că el este, din punct de vedere semantic, sinonim cu *furt*, el reprezentând însușirea ideilor, metodelor, procedurilor, tehnologiilor, rezultatelor sau

textelor unei alte persoane, indiferent de calea prin care acestea au fost obținute, acestea fiind prezentate drept creație proprie.

Nu se consideră plagiat și nici încălcarea drepturilor de autor următoarele utilizări, fără consimțământul autorului, și fără plata vreunei remunerații, ale unei opere aduse anterior la cunoștința publică, cu condiția ca acestea să fie conforme bunelor uzanțe, să nu contravină exploatarea normală a operei și să nu îl prejudicieze pe autor sau pe titularii drepturilor de exploatare:(...): *utilizarea de scurte citate dintr-o operă, în scop de analiză, comentariu sau critică ori cu titlu de exemplificare, în măsura în care folosirea lor justifică întinderea citatului* Art. 33 alin. (1) lit. b) din Legea nr 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe (actualizată până la data de 9 August 2006)

IV. STRUCTURA ȘI CONȚINUTUL LUCRĂRII

4.1. Exigențe minimale în redactarea lucrării

4.1.1. Introducerea

În general, are o dimensiune cuprinsă între 2-5 pagini, în care autorul prezintă, în general, motivația, importanța și actualitatea temei, precum și structurarea substanței lucrării.

În motivația alegerii temei, e indispensabil să fie menționate aspecte precum: necesitatea tratării temei, dificultățile teoretice și practice ale articulării acesteia, valoarea aplicativă pe care o poate avea, clarificările elaborate de alți autori, dar și unele aspecte particulare care pot fi nuanțate pe parcurs.

Motivația poate să conțină referiri și la noutatea și actualitatea temei, la modul în care aceasta este tratată în mod concret în lucrare, în raport cu alte direcții sau orientări prezentate de literatura de specialitate.

Tot în Introducere, autorul poate prezenta, pe scurt, structura lucrării, pe capitole și subcapitole, bibliografie și anexe.

4.1.2. Componenta teoretică

În general, componenta teoretică a lucrării reprezintă fundamentul pe care se edifică partea practică, experimentală. Ea poate fi constituită din 2-3 capitole, în care sunt prezentate, explicate aspectele teoretice esențiale privind tema care constituie obiectul lucrării. Prezentăm mai jos câteva exigențe formale impuse de redactarea componentei teoretice a lucrării:

- Tema și subtemele explorate trebuie să fie încadrate în actualitatea teoretică și practică, în plan științific, psihopedagogic și metodic;
- Se recomandă ca tema să fie delimitată cu rigoare și precizie, alegându-se aspectele de actualitate a căror rezolvare a fost deficitară sau incompletă;
- Trebuie să fie precizată corect baza informativă, documentară a temei, apelându-se la lucrări de strictă actualitate (volume, studii, articole, materiale de referință) și realizându-se, totodată, un echilibru între bibliografia științifică, psihopedagogică și metodică;
- Trebuie să fie valorificată și respectată ținuta științifică în utilizarea și indicarea surselor bibliografice, atât în cadrul textului, cât și în final (e necesar ca citarea să fie corectă și completă, cu precizarea indicilor bibliografici și alcătuirea listei bibliografice);
- Trebuie să fie utilizate în mod adecvat conceptele științifice și psihopedagogice, în aspectul și înțelesul lor actualizat;

- În lucrare trebuie să fie exprimate și poziții critice, argumentate cu date din practica pedagogică personală, ca un indice al contribuției proprii.
La criteriile menționate anterior, se mai pot adăuga și altele:
- Capitolele teoretice să fie structurate în mod armonios, astfel încât să circumscrie aspectele esențiale ale temei, de la cele generale (în primul capitol), până la cele concrete, particulare (în capitolele următoare);
- În cadrul lucrării, trebuie să fie explicitate cu prioritate acele concepte-cheie ale temei respective, care se regăsesc, în general, și în titlul lucrării;
- În cadrul lucrării trebuie realizată o selecție a acelor aspecte teoretice importante ale temei, care vor fi abordate din punct de vedere practic sau experimental în partea a doua a lucrării;
- Se pot utiliza, pe parcursul redactării lucrării, acolo unde este cazul, diferite reprezentări grafice (figuri, scheme, tabele), pentru o exemplificare, particularizare, sintetizare și esențializare a aspectelor teoretice prezentate;
- Partea teoretică poate fi încheiat printr-un set de concluzii care să aibă în vedere aspectele esențiale prezentate.

4.1.3. Componenta practică, experimentală

Componenta practică, sau experimentală constă în prezentarea unei cercetări proiectate, organizate, finalizate prin intermediul parcurgerii unor etape, a unor secvențe, care, înlănțuite, dau structura unui algoritm, fără a avea rigiditatea acestuia. Demersurile întreprinse în cercetările pedagogice se impun prin flexibilitate, prin posibilitatea adaptării acțiunilor la condițiile concrete și la modificările care apar pe parcurs, prin impunerea originalității și creativității cercetătorului.

În general, o cercetare pedagogică parcurge mai multe etape:

a. Delimitarea temei

- a.1. identificarea unei teme apte să fie investigate și stabilirea domeniului în care se încadrează;
- a.2. formularea clară a problemei propuse spre explorare;
- a.3. informarea și documentarea asupra problemei de cercetat.

b. Proiectarea activității de cercetare

- b.1. stabilirea scopului și a obiectivelor cercetării
- b.2. formularea ipotezelor cercetării
- b.3. elaborarea unui proiect al cercetării care să se impună prin coerență, organicitate, unitate.

c. Organizarea și desfășurarea cercetării pedagogice - presupune particularizarea și punerea în practică a proiectului cercetării, realizarea unor demersuri viabile în scopul verificării ipotezei, precum și înregistrarea, colectarea de date și rezultate.

d. Analiza, prelucrarea și interpretarea datelor obținute

e. Elaborarea concluziilor finale ale cercetării

f. Valorificarea cercetării

g. Introducerea/ difuziunea experienței dobândite, a noului în practica educativă.

a. Delimitarea temei/ problemei de cercetat

În ceea ce privește identificarea unei teme de cercetat și formularea corectă a acesteia, există câteva exigențe pe care tema aleasă trebuie să le asume, din punct de vedere practic, didactic și *experimental*:

- să fie de actualitate pentru domeniul educațional;
- să circumscrie unele situații problematice, curențe, disfuncționalități;
- să fie relevante/ semnificative, de interes general;
- să fie, într-o anumită măsură, originale, să conducă la contribuții noi, personale, ale cercetătorului;
- să presupună unele soluții de optimizare, ameliorare, clarificare;
- să fie verificabile și să evite falsele probleme sau imitația;
- să dispună de o explicitare și fundamentare teoretică suficient de fermă și de argumentată, care să îi permită cercetătorului să realizeze corelații cu dimensiuni mai ample, pentru ca orizontul cercetării să fie cât mai extins;
- să vizeze una dintre finalitățile cercetării pedagogice: descrierea, explicarea, modelarea, clarificarea, ameliorarea, optimizarea sau prospectarea activității instructiv-educative
- să contribuie în mod real la dezvoltarea teoriei și/sau practicii educaționale.
- să presupună dezvoltarea spiritului critic și a spiritului de observație.

b. Proiectarea activității de cercetare

Reprezintă o etapă esențială a cercetării care constă în anticiparea demersului care va fi parcurs. În acest fel, proiectul de cercetare își va legitima unitatea, coerența și flexibilitatea, care să permită adaptarea, modificarea, completarea demersului anticipat cu alte elemente care apar pe parcurs.

b.1. Stabilirea scopului și a obiectivelor cercetării

Obiectivele cercetării au, ca și ipotezele, o semnificație și o valoare deosebită în proiectarea și în derularea unei cercetări, în măsura în care oferă unele soluții cu privire la finalitatea cercetării, sau la aspectele urmărite. În funcție de gradul lor de generalitate, trebuie delimitat **scopul** de **obiectivele** cercetării, deoarece, prin scop, se exprimă intențiile generale urmărite în cadrul cercetării, în timp ce obiectivele, derivate din scop, sunt chemate să concretizeze intențiile cercetării.

Între obiective, ipotezele cercetării și tema acesteia se stabilește un raport indestructibil. Între exigențele formulării obiectivelor unei cercetări trebuie amintite următoarele: claritatea formulării, lipsa ambiguității; necesitatea separării obiectivelor de scopurile predării-învățării; detalierea unor aspecte verificabile ale ipotezei formulate; delimitarea sarcinilor efective ale cercetării; alegerea acelor obiective care pot fi

demonstrate cu date concrete și care explică și argumentează ipoteza formulată; formularea lor adecvată, deoarece ele devin direcții ale cercetării; alegerea cu discernământ a obiectivelor cercetării, cu atât mai mult cu cât, după cum se știe, într-o cercetare pot fi valorificate, în general, între trei și cinci obiective.

Ipoteza reprezintă un instrument esențial al oricărei investigații științifice, deoarece permite cercetătorilor să înțeleagă problema cu suficientă claritate, oferindu-le un cadru adecvat pentru colectarea, analiza și interpretarea datelor; totodată, ea este un instrument de lucru ale teoriei, putând fi testată empiric sau experimental, rezultatul fiind confirmarea/ acceptarea sau infirmarea/ respingerea ei.

În cadrul unui demers științific, cercetătorul se fundamentează pe un raționament ipotetic esențial, *ipoteză generală*, care este urmărită pe tot parcursul investigării, din ea putând fi desprinse *ipoteze de lucru particulare*. Formularea ipotezei de bază trebuie să reflecte un echilibru adecvat raportat la *tema/ titlul cercetării educaționale și finalitatea acesteia* și, implicit, a acțiunilor subsumate ei, la *demersurile investigative*, esența și modul de desfășurare a cercetării, natura și volumul eforturilor celor implicați și la *rezultatele și randamentele obținute*.

Formularea ipotezelor unei cercetări trebuie să fie în concordanță cu deontologia pedagogică, să beneficieze de *susținere logică, epistemologică și metodologică* și să fie verificabile prin metode de natură experimentală. Totodată, ipotezele trebuie să nu se refere la o falsă problemă educațională, să nu reprezinte un truism, o banalitate, să fie formulate fără echivoc, cu claritate, să fie în deplină concordanță cu scopul cercetării, să țină cont de complexitatea fenomenului educațional și a aspectelor investigate, să explice mai multe fenomene decât cele pe baza cărora au fost formulate la începutul cercetării, să ofere noi perspective și sugestii de analiză și cercetare, respectiv să permită formularea de noi ipoteze și continuarea cercetărilor, să anticipeze soluții proprii metodice, să clarifice dificultățile posibile în rezolvarea temei, să precizeze variabilele implicate, să avanseze un răspuns plauzibil, să nu se confunde cu acumularea de fapte brute sau cu o idee generală teoretică, să poată fi perfecționate pe parcursul cercetării.

În strânsă legătură cu ipoteza generală și cu cele particulare, trebuie formulate, precizate variabilele cercetării.

b.3.Eșantionarea în cadrul cercetării

Conceptul de eșantion reprezintă o parte a unui întreg pe care se pot realiza sondaje statistice, experimente, cercetări care imită în cea mai mare măsură caracteristicile întregului. În urma efectuării cercetărilor asupra eșantionului (reprezentativ statistic) se poate desprinde ceea ce este tipic, general și aplicabil pentru întreaga populație.

În cadrul cercetărilor psiho-pedagogice, se operează cu două tipuri de eșantioane:

a. eșantionul de subiecți, respectiv participanții care intră în lotul experimental

b. eșantionul de conținut care vizează totalitatea conținuturilor/valorilor/informațiilor abordate (discipline, conținuturi, capitole, teme etc.) care sunt valorificate, testate în cadrul investigațiilor întreprinse.

În lucrările metodico-științifice, în privința eșantionului de subiecți, se pot face, fără a intra în detalii de complexitate, precizări precum: numărul de subiecți investigați, vârstă, sex, stare socială, materială, raportul urban-rural. De asemenea, unii din subiecții investigați pot fi în sine obiectul unor investigații sub formă de studii de caz, utilizându-se instrumente specifice de cercetare, precum: chestionare, teste, grile de observare a comportamentului, interviuri, fișa psiho-pedagogică, analiza produselor activității etc.

Există mai multe tipuri de eșantionări, prezentate în literatura de specialitate (eșantioane – clasă, eșantionare prin randomizare simplă, randomizare stratificată, randomizare multistadială, multifazică, eșantionarea fixă/ panel) (Radu, 1993; Ionescu, 1979; Rotariu, 1991).

b.4. Precizarea locului și a duratei cercetării

Realizarea unei cercetări presupune raportarea la o dimensiune spațială și la una temporală. Mai ales în cadrul cercetărilor de tip ameliorativ, care presupun intervenție psiho-pedagogică, factorul temporal are o valoare mai însemnată, durata derulării cercetării fiind mai mare.

Locul desfășurării cercetării se referă la precizarea școlilor, a grădinițelor în care se vor desfășura demersurile investigative.

b.5. Etapele cercetării

Demersul cercetării presupune parcurgerea unor etape, delimitate temporal, fiecare având obiective specifice și o metodologie corespunzătoare pentru atingerea acestor obiective. Numărul și denumirea acestor etape sunt impuse de tipul de cercetare pentru care autorul a optat. Toate etapele cercetării trebuie prezentate în cuprinsul lucrării, insistându-se asupra obiectivelor urmărite, a acțiunilor întreprinse în fiecare etapă, a metodelor și instrumentelor de cercetare utilizate.

b.6. Metodologia cercetării

Metodologia cercetării se stabilește în funcție de tema cercetării, de ipotezele și obiectivele formulate, de experiența cercetătorului. Fiecare metodă de cercetare trebuie prezentată în lucrare, din perspectiva modalității concrete de valorificare, pentru fiecare etapă a cercetării.

c Organizarea și desfășurarea cercetării pedagogice - presupune aplicarea în practică a proiectului cercetării, respectiv realizarea de demersuri în scopul verificării ipotezei, precum și înregistrarea; colectarea de date și rezultate.

d. Analiza, prelucrarea și interpretarea datelor obținute

Constă în realizarea unor analize calitative a rezultatelor obținute, prin raportare la scopul și obiectivele propuse, la ipotezele formulate. Se poate recurge și la unele formule statistice de interpretare a rezultatelor, pentru a se putea stabili relevanța statistică a acestora, precum și la reprezentări grafice (tabele, histogramme etc.), pentru o mai bună redare a diferențelor semnificative înregistrate.

e. Elaborarea concluziilor cercetării (ale părții practice)

În general, în concluzii, sub aspect sintetic, pot fi menționate: verificarea ipotezelor cercetării, validitatea acestora; modul în care au fost atinse sau nu obiectivele; dificultăți întâlnite; contribuții originale, metodice aduse; ce s-a realizat și ce nu din planul inițial; deschideri noi pentru alte direcții de abordare, soluții de rezolvare a temei; generalizări ale concluziilor parțiale, pe obiective sau etape ale cercetării; propuneri de optimizare a temei în alte circumstanțe etc.

f. Diseminarea rezultatelor cercetării

Rezultatele cercetării trebuie făcute cunoscute, ele putând fi valorificate și de alți teoreticieni sau practicieni.

g. Introducerea/ difuziunea experienței dobândite, a noului în practica educativă.

Măsurile ameliorative propuse și confirmate prin rezultatele obținute trebuie, ulterior, să fie valorificate în practică, atât de către cercetătorul respective, cât și de către alte cadre didactice, în activitatea desfășurată la clasă.

4.1.4. Concluziile finale ale lucrării

Ca și introducerea, din punct de vedere al dimensiunii, concluziile finale ale lucrării pot avea 2-5 pagini și nu se pot considera/numerota ca un capitol distinct.

Având în vedere că lucrarea se structurează pe două mari dimensiuni, concluziile pot viza, în consecință, atât partea teoretică, cât și pe cea practic-experimentală.

4.1.5. Bibliografia

Lista lucrărilor citate trebuie să pună în lumină o bogată documentare a temei, cu referiri atât la teze lucrări mai vechi din literatura de specialitate, dar, cu obligativitate, și mai noi (lucrări care sunt interpretate critic, cu argumente și contraargumente, în mod original de către autor, care trebuie să-și prezinte și opinia personală, în raport cu acestea).

Pe lângă bibliografia „clasică”, lucrările de gradul I pot fi îmbogățite și cu citări, referințe, parafrazări pe tema centrală abordată desprinse din diverse surse webografice, disponibile online. Internetul oferă o bogată rețea de site-uri destinate exclusiv prezentării în format electronic a unor cărți, reviste, publicații periodice etc., în variantă „free” sau contra-cost (prin lecturare online sau comandă).

4.1.6. Anexele

Anexele au rolul de a completa, prin detalieri, contribuția științifică și metodic-aplicativă expusă în text. Utilitatea lor este aceea că pot explica anumite aspecte și interpretări metodice și teoretice ale lucrării, până la detaliu, în finalul lucrării și nu în textul propriu zis.

Anexele pot fi de o mare varietate: instrumente utilizate în cercetare, grafice, tabele, instrumente ale metodelor de cercetare (chestionare, teste, interviuri), extrase din documente oficiale (Monitorul Oficial, Legea Educației, Programe școlare etc.), studii de caz, lucrări semnificative ale elevilor (produsele activității muncii lor intelectuale), rezumate neincluse în text, Proiecte de lecții, de capitole, modele de mijloace de învățământ create și utilizate la clasă, grile de observație, comparare, formule și tabele matematico-statistice, fișe cu citate, fișe cu sarcini de lucru individual sau colectiv, fișe psihopedagogice, fotografii, ilustrate relevante pentru tema tratată etc.

Anexele sunt instrumente auxiliare și se plasează după bibliografie. Unele lucrări pot prezenta (mai ales, acolo unde sunt numeroase), de regulă, la începutul lucrării o listă cu anexele (prezentate în ordinea apariției în text) și denumirea acestora (o listă similară poate fi făcută și pentru tabelele și graficele prezentate și descrise în lucrare).

V. REDACTAREA LUCRĂRII

În cele ce urmează, vom descrie cerințele/exigențele redactării unei lucrări metodico-științifice.

Forma expozitivă pe care o va îmbrăca lucrarea, precum și claritatea internă a textului sunt probleme importante, care trebuie să respecte stilul științific de redactare. Stilul științific reprezintă expresia utilizării limbii cu scopul cunoașterii științifice a lumii.

Redactarea unui text științific este un proces complex, care presupune cunoștințe și abilități specifice.

Orice lucrare de gradul I este însoțită de trimiteri bibliografice, care constituie de altfel, unul din semnele distincte ale stilului științific.

Citatele reprezintă reproduceri întocmai ale fragmentelor dintr-o lucrare, a cuvintelor sau ideilor aparținând altei persoane, de obicei cu indicarea exactă a izvorului, în scopul de a întări sau a ilustra ideii sau argumentări.

Citatele pot fi plasate în cadrul textului sau separat de text.

Citatul în cadrul textului este integrat în fluxul narativ și evidențiat cu ajutorul ghilimelelor.

Citatul separat de text poate fi ales cu același tip de literă ca și textul în care se inserează, dar cu un corp mai mic.

5.1. Reguli de citare

a. Citatele trebuie să aibă o dezvoltare rezonabilă, ele neputând depăși 28 de rânduri de text, pe o pagină de manuscris recomandându-se ca eficiente metodologic nu mai mult de două-trei citate scurte.

b. Citatele trebuie să fie reprezentative pentru afirmațiile prezentate.

c. Citatele trebuie să fie fidele, cercetătorul trebuind să indice corect sursa. Dacă se intervine în textul citat cu unele informații, acestea trebuie să poarte mențiunea ca atare, pentru a atrage atenția asupra unui cuvânt sau asupra unei expresii vom indica între paranteze rotunde: (subl. M.P.) sau (subl. n.) sau combinat (subl. n., M.P.). Atunci când o lucrare citată are mai mult de doi autori, se menționează numele amândurora. Când nu avem acces la o lucrare de referință și o găsim citată într-o altă lucrare a altui autor, trebuie să recunoaștem că recurgem la o informație de „mâna a doua” și să cităm amândoi autorii, menționând după numele autorului: „citată de”, „după” sau „apud” și precizând din ce lucrare am preluat citatul. În lista bibliografică a lucrării vom trece ambele lucrări. Atunci când facem trimiteri la scrierile sfinte sau la lucrări clasice care au o numerotare sistematică invariabilă în toate edițiile, vor cuprinde titlul, numărul capitolului și al versetului sau al paragrafului, fără a se mai indica și pagina.

5.2. Notele de subsol sunt utilizate cu scopul de a oferi anumite informații suplimentare, sau pentru a accentua o idee prezentată în text. Informația pe care o adăugăm trebuie să fie relevantă și utilă pentru consolidarea și ilustrarea unei idei. Cercetătorul nu trebuie să atribuie unui autor o idee preluată de la alt autor, fiind recomandate sursele la prima mână, iar când se recurge la surse de mâna a doua, acestea trebuie citate în mod riguros, exact. În același timp, cercetătorul trebuie să ofere informații complete și corecte referitoare la edițiile utilizate.

5.3. Utilizarea abrevierilor

În redactarea textelor științifice se folosesc abrevierile consacrate, cu măsură și tact. Rolul abrevierilor este de economisire a spațiului tipografic și de evitare a unor repetări inutile. Se recomandă utilizarea lor astfel încât lectura textului să nu fie îngreunată.

5.4. Utilizarea tabelelor și a reprezentărilor grafice în textul lucrării

Tabelele și reprezentările grafice ajută la o sinteză a informațiilor reprezentative, concentrând o cantitate mare de informații într-un spațiu relativ restrâns. Tabelele conțin date cantitative sau date necifrice. Pentru economisirea spațiului tipografic se admite scrierea tabelelor, inclusiv a numărului și titlului, cu un corp de literă mai mic (corp 8 sau petit, de exemplu). „Notele tabelor” sunt plasate dedesubtul acestora. Trimiterile la tabele se fac prin menționarea numărului lor (ex.: Tabelul 12).

5.5. Figurile

Figurile utilizate în lucrările de gradul I se utilizează pentru a aduce un plus de informație, scoțând în relief ceea ce este cu adevărat important.

Graficele sunt de mai multe tipuri. Cu ajutorul graficelor liniare se poate exprima relația dintre două variabile cantitative. Graficul va fi însoțit de o legendă care arată semnificația simbolurilor. Este suficient să explicăm semnificația liniilor sau a barelor din grafice.

Ca și tabelele, figurile vor fi numerotate cu cifre arabe sau pe capitole. Identificarea figurilor citate se face prin referire la numărul lor. În text se va face trimitere la „Figura” sau se va închide între paranteze.

5.6. Formatul

În mod tradițional, o lucrare metodico-științifică are formatul A4, cu un număr de pagini care variază între 100 și 150 de pagini. Numărul de pagini diferă în funcție de subiectul abordat. Textul se imprimă pe o singură față a paginii.

Se recomandă următoarele indicații de tehnoredactare:

- de obicei se utilizează ca program de tehnoredactare computerizată Microsoft Word;
- **formatul** de text A4 (21 cm X 29,7 cm/8.27 inch X 11.69 inch), tip Portret;

- **marginile** unei lucrări metodico-științifice vor fi următoarele: stânga 2.5 cm, dreapta, sus, jos 2 cm;
- **spațierea** între rânduri va fi de 1.5 linii, primul rând al fiecărui paragraf va avea o „retragere” la dreapta de 1,5 cm;
- textul din cadrul paragrafelor normale va fi aliniat între marginile din stânga și dreapta prin opțiunea justified;
- la redactarea lucrărilor metodico-științifice, se folosește, de obicei, **fontul** Times New Roman, cu **dimensiunea de 12** puncte, utilizând **diacriticele** specifice limbii în care este redactată lucrarea (ă, ș, ț, î, â - pentru limba română);
- **Numerotarea paginilor** - numerotarea paginilor se face începând cu pagina de titlu, până la ultima pagină a lucrării, dar numărul paginii apare doar începând cu Introducerea. Numărul de pagină se inserează în subsolul paginii, centrat.
- Fiecare **capitol** va fi început pe o pagină nouă, dar nu și subcapitolele și subpunctele;
- Capitolele se numerotează cu numere arabe (1,2,3..), la fel și subcapitolele (1.1, 1.2, 2.1, 2.2)
- Titlul capitolelor, subcapitolelor și subpunctelor sunt scrise cu font de tip Bold;
- Notele de subsol sunt numerotate cu numere arabe, în ordinea apariției în textul lucrării, cu font de 10 puncte;
- Anexele nu sunt paginate, nu depășesc ca volum jumătate din volumul lucrării principale și sunt numerotate cu litere arabe (anexa A, anexa B);
- Îndosărierea lucrării se face cu copertă de carton (nu cu arc/ spirală).

BIBLIOGRAFIE

1. ***Legea Educației nr. 1/2011
2. ***OM nr. 5561/2011 *Metodologia privind formarea continuă a personalului din învățământul preuniversitar*
3. Albu, M., (1999). *Minighid pentru elaborarea lucrărilor științifice în psihologie*. Cluj Napoca: Editura Clusium
4. American Psychological Association (Ed. 6). (2010). *Publication manual of the American Psychological Association*. Washington, DC: American Psychological Association
5. Beaud, M. (1997). *L'art de la thèse. Comment préparer et rédiger une thèse de doctorat, un mémoire de D.E.A. ou de maîtrise ou tout autre travail universitaire*. Paris: Éditions La Découverte
6. Bocoș, M. (2003). *Cercetarea pedagogică. Suporturi teoretice și metodologice*. Cluj-Napoca: Editura Casa Cărții de Știință
7. Bocoș, M., Jucan, D. (2008). *Fundamentele pedagogiei. Teoria și metodologia curriculumului*. Pitești: Editura Paralela 45
8. Chelcea, S. (2005). *Cum să redactăm o lucrare de licență, o teză de doctorat, un articol științific în domeniul științelor socioumane*. București: Editura comunicare.ro.
9. Dicționarul explicativ al limbii române. București: Editura Academiei
10. Eco, U. (2000). *Cum se face o teză de licență. Disciplinele umaniste*. Editura Pontica
11. Ferréol, G., Flageul, N. (1998). *Metode și tehnici de exprimare scrisă și orală*. Iași: Editura Polirom
12. Gherghel, Nicolae.(1996). *Cum să scriem un articol științific*. București: Editura Științifică
13. Guidère, M. (2004). *Méthodologie de la recherche. Guide de jeune chercheur en Lettres, Langues, Sciences humaines et sociales. Maîtrise, DEA, Master, Doctorat*. Nouvelle édition revue et augmentée. Bruxelles De Boeck Université
14. Ionescu, M. (2007). *Instrucție și educație*, ediția a III-a. Arad: Editura Universității de Vest "Vasile Goldiș"
15. Joița, E. (2000). *Management educațional. Profesorul manager – roluri și metodologie*. Iași: Editura Polirom
16. Joița, E. (coord). (2007). *Profesorul și alternativa constructivistă a instruirii*. Craiova: Editura Universitaria
17. Jucquois, G. A. (1996). *Rédiger, présenter, composer. L'art du rapport et du mémoire*. Bruxelles De Boeck Université

18. Lenoble – Pinson, M. (1996). *La rédaction scientifique. Conception, rédaction, présentation, signalétique*. Bruxelles De Boeck Université
19. Milkovitch-Rioux, C, Veilhan, H. (2006). *Méthodologie de la recherche*. Maitrise – D.E.A. (Master 1 et 2) de Lettres [en ligne]. Clermont – Ferrand. Disponibil: <http://www.univ-bpclermont.fr/CEAD/2-Modules>
20. Mogonea, F. R., Mogona, F., Popescu M. A., Ștefan M. A. (2012). *Ghid teoretic și aplicativ pentru realizarea lucrării de licență/disertație*. Craiova: Editura Universitaria
21. Mogonea, F. (2009). *Profesorul și managementul clasei de elevi. Fundamente teoretice. Ipoteze și soluții aplicative. Sarcini și instrumente de lucru. Profilul de competență managerială a profesorului*. (2009). Craiova: Editura Universitaria
22. Mogonea, F. R. (2010). *Dificultățile de învățare în context școlar*. Craiova: Editura Universitaria
23. Păiși Lăzărescu, M., Tudor, L. S., Stan, M.M. (2011). *Elaborarea, redactarea și prezentarea lucrării de licență/ disertație în domeniul științelor educației*. Pitești: Editura Universității din Pitești
24. Pălășan, T. (2001). *Cercetarea pedagogică, în Pregătirea psihologică, pedagogică și metodică a profesorilor*, coord. R. M. Niculescu. Brașov: Editura Universității Transilvania
25. Rad, Ilie. (2008). *Cum se scrie un text științific. Discipline umaniste*. Iași : Editura Polirom
26. Radu, I. (coord.). (1993). *Metodologie psihologică și analiza datelor*. Cluj-Napoca: Editura Sincron
27. Rădulescu, M. (2006). *Metodologia cercetării științifice. Elaborarea lucrărilor de licență, masterat, doctorat*. București: Editura Didactică și Pedagogică, R.A.

B. Bibliografie WEB:

- <http://beheader69.wordpress.com/2009/01/26/curba-lui-gauss/>
- http://ro.wikipedia.org/wiki/Lucrarea_de_licen%C8%9B%C4%83#cite_ref-0
- <http://ro.wikipedia.org/wiki/Plagiat>
- <http://vasilenechita-satumare.blogspot.ro/2012/03/anexa-1-greseli-tipice.html>
- http://www.euro.ubbcluj.ro/studenti/regulamente/reg_licenta.pdf
- <http://www.indiana.edu/%7Ewts/pamphlets/plagiarism.shtml>
- <http://www.socio.uvt.ro/as/wp-content/uploads/2012/01/Procedura-privind-frauda-si-plagiatul-in-randul-studentilormasteranzilordocoranzilor.pdf>
- <http://www.socio.uvt.ro/as/wp-content/uploads/2012/01/Procedura-privind-frauda-si-plagiatul-in-randul-studentilormasteranzilordocoranzilor.pdf>
- www.armyacademy.ro/doc_universitate/plagiatul.pdf

Anexa nr. 1

Coperta - lucrare metodică-științifică pentru obținerea gradului didactic I

**UNIVERSITATEA “PETRU MAIOR” DIN TÂRGU-MUREȘ
FACULTATEA DE ȘTIINȚE ȘI LITERE**

**LUCRARE METODICO-ȘTIINȚIFICĂ PENTRU
OBȚINEREA GRADULUI DIDACTIC I**

Coordonator științific

titlul științific, nume și prenume

(prof. univ. dr., conf. univ. dr., lect. univ. dr.)

Candidat

Nume și prenume

Anul susținerii examenului

Anexa nr. 2

Pagina de titlu

**UNIVERSITATEA “PETRU MAIOR” DIN TÂRGU-MUREȘ
FACULTATEA DE ȘTIINȚE ȘI LITERE**

TITLUL LUCRĂRII

Coordonator științific

titlul științific, nume și prenume

(prof. univ. dr., conf. univ. dr., lect. univ. dr.)

Candidat

Nume și prenume

Anul susținerii examenului

Anexa nr.3

Declarație de autenticitate

Declarație de autenticitate

Subsemnatul(a).....având
funcțialaunitatea
școlară.....declar pe propria răspundere că lucrarea cu
titlul.....

.....avândcoordonator
științific.....a fost elaborată personal pe
baza studierii bibliografiei de specialitate, a experienței personale și îmi aparține în
întregime. De asemenea nu am folosit alte surse decât cele menționate în bibliografie, nu
au fost preluate texte, date sau elemente de grafică din alte lucrări, fără a fi citate și fără a
fi precizată sursa preluării, inclusiv în cazul în care sursa o reprezintă alte lucrări ale
candidatului.

Data

Semnătura candidatului

Anexa nr. 4
Model
STRUCTURA UNEI LUCRĂRI METODICO-ȘTIINȚIFICE PENTRU
OBȚINEREA GRADULUI DIDACTIC I

INTRODUCERE/ ARGUMENT

- 1. Motivația alegerii temei**
- 2. Importanța și actualitatea temei**

A. FUNDAMENTARE TEORETICĂ

(1, 2 sau trei capitole teoretice)

CAPITOLUL I

CAPITOLUL II

etc.

B. DEMERSUL METODICO-EXPERIMENTAL

(2-3 capitole de parte practică, metodică, experimentală)

CAPITOLUL III – PROIECTAREA ȘI DESFĂȘURAREA CERCETĂRII

CAPITOLUL IV – PREZENTAREA REZULTATELOR, PE ETAPE ALE CERCETĂRII

CAPITOLUL V - COMPARAREA ȘI INTERPRETAREA STATISTICĂ A DATELOR OBȚINUTE

CONCLUZII FINALE

BIBLIOGRAFIE

ANEXE

Anexa nr. 5

Criterii privind elaborarea și evaluarea lucrării metodico-științifice pentru gradul didactic I (Anexa 6 din OM 5720/20.10.2009)

Grupa	Indicatori
Tema	<ul style="list-style-type: none"> • Importanța teoretică și practic-aplicativă a temei tratate • Rigurozitatea și precizia delimitării problemei • Abordarea unei probleme de interes major pentru practica școlară sau pentru cunoașterea unor fenomene pedagogice
Documentarea științifică	<ul style="list-style-type: none"> • Oportunitatea bibliografiei și actualitatea în raport cu tema • Actualitatea informațiilor • Prelucrarea informațiilor • Citarea corectă a surselor bibliografice • Consemnarea bibliografiei conform normei metodologice
Ipoteza (ipotezele de lucru)	<ul style="list-style-type: none"> • Identificarea și formularea clară și corectă a ceea ce se urmărește a se demonstra în lucrare în funcție de tipul cercetării (constatativă, experimentală, orientată, operațională etc.)
Structura	<ul style="list-style-type: none"> • Concordanța structurii cu tema tratată • Delimitarea cadrului conceptual și a domeniului teoretic al temei • Succesiunea logică a capitolelor și a subcapitolelor • Caracterul unitar al lucrării și al fiecărui capitol • Ponderea aspectelor practice • Proporția părților lucrării
Conținutul	<ul style="list-style-type: none"> • Fundamentarea teoretică (științifică, psihologică, pedagogică,

	<p>sociologică, filozofică etc.), a problemei abordate.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Încadrarea temei în teoria pedagogică. • Corelarea organizării și metodologiei cu specificul lucrării (bazată pe cercetări ameliorativ-experimentale, constativ-ameliorative, orientate, operaționale, lucrări de sinteză, monografii etc.) <p>Caracterul sistematic, cu obiective clare, al tratării</p> <p>Ordinea logică și cronologică a cercetării sau tratării</p> <p>Reprezentativitatea colectivelor de experimentare și control</p> <p>Rigurozitatea și valoarea experimentelor și/ sau observațiilor efectuate în scopul verificării ipotezelor</p> <p>Înregistrarea, măsurarea și prezentarea riguros științifică a datelor culese</p> <p>Prelucrarea și corelarea datelor</p> <p>Evaluarea și compararea rezultatelor inițiale și finale (pretest și posttest)</p> <p>Interpretarea corectă a rezultatelor</p> <p>Formularea clară a concluziei lucrării (confirmarea sau infirmarea ipotezei sau ipotezelor de lucru)</p> <p>Aplicabilitatea rezultatelor lucrării</p> <p>Contribuția personală a autorului lucrării</p> <p>Legătura organică a concluziilor lucrării cu conținutul</p> <p>Oportunitatea propunerilor și perspectivelor formulate de autor</p> <p>Claritatea probelor și datelor prezentate în anexa</p> <ul style="list-style-type: none"> • Corelarea lor cu tratarea problemei
Forma	<ul style="list-style-type: none"> • Stilul și prezentarea • Corectitudinea exprimării

	<ul style="list-style-type: none">• Aspectul estetic, sublinieri in text, ilustrații, tabele, grafice etc.• Respectarea condițiilor de tehnoredactare date (TNR 12, A4, la un rând și jumătate, setări pagina sus, jos, dreapta – 2,5 cm, stânga – 3 cm)
--	---